

Белешка о аутору

Рајко Лукач рођен је 1952. године у Међеђи код Босанске Дубице. Школовао се у Међеђи, Старом Петровом Селу и Босанској Дубици. После прве године на Филозофском факултету у Задру, студије наставио на Филолошком факултету у Београду, где је дипломирао на групи за српскохрватски језик и југословенске књижевности.

Објавио је у две књиге песама за децу – *Мачја њређа* (2008) и *Хваласавко у кољачкама од седам миља* (2009), и два романа за младе у – *Најгори надимак на свијету* (2011) и *Ухваћи вјешар* (2012).

Књиге поезије: *Плавуша и њујник* (1977), *Сирално сјејенишје* (1982), *Књига њаљеница* (1986), *Одливци и силуете* (1987), *Који куну дане и ноћи* (1990), *Ухолаже* (1994), *Јајица за ћивој* (1994), *Реликвијар* (1994), *Бишњање њред лајој* (1995), *Јона из фиоке* (1997), *Плес двојника* (старе и нове, 2004), *Трџеза* (сто изабраних песама, 2008), *Зайиси из њодземног њролаза* (2010) и *Звоно над међама* (2015).

Романи: *Чијкарска школа* (1988), *Љејне санје* (1995), *Божји уђодници* (1998), *Архивске ѓробнице* (2002), *Хроничар* (2005) и *Хорара* (2015).

Књиге прича: *Мојин краљ* (1996), *Шејалишје хромих* (2001) и *Самрјни зађрлај* (2006).

Драма *Фајронј на Гвозду* (2011).

Радио Београд му је емитовао драме *Свечана аујојсија у Мајници Срјској* и *Мојин краљ*, и циклус прича за децу *Махараца од Инђије*.

Приредио *Анјолођију њријоведака срјских књижевница* (2002).

Живи у Београду. Дуго година био новинар, потом се бавио уређивачким пословима у издаваштву и вођењем књижевних трибина.